

«Να έχουμε άφθονη ελπίδα, που ξεχειλίζει και περισσεύει»

[Αυτοκέφαλες Εκκλησίες / Εκκλησία της Αλβανίας](#)

Για την «απροσμέτρητη ελπίδα», που προσφέρει η Ανάσταση και «που είναι βασισμένη στη χαρμόσυνη είδηση ότι νικήθηκε ο ασυσώπητος εχθρός του ανθρώπου, ο θάνατος», μιλάει σε άρθρο του στην εφημερίδα «TA NEA» ο Αρχιεπίσκοπος Τιράνων, Δυρραχίου και πάσης Αλβανίας, Αναστάσιος.

«Η Ανάσταση δυναμώνει την ελπίδα ότι θα εξουδετερωθεί κάθε ενέργεια θανατηφόρα που συνθλίβει τη ζωή μας. Ενισχύει την ελπίδα ότι τελικά θα νικηθούν η αδικία, ο φθόνος, η διαφθορά, τα σκοτεινά συμφέροντα που συμβαδίζουν συνήθως με το δόλιο ψέμα και την αδίστακτη αλαζονεία και θανατώνουν την ειρήνη οδηγώντας την κοινωνία στην εξαθλίωση και στην παρακμή», τονίζει.

Αυτή η ελπίδα, όπως αναφέρει, «ενισχύει τα μέλη της Εκκλησίας -όλους εμάς- στον καθημερινό μας αγώνα, για να αντέχουμε στις πολύμορφες θλίψεις, τις συκοφαντίες, τις αρρώστιες, τις αποτυχίες, την ανέχεια, τον βαθύ πόνο που προκαλεί η εκδημία των αγαπημένων μας προσώπων».

«Είθε ο Θεός της ελπίδας να γεμίζει τις ψυχές όλων μας με απέραντη χαρά και ειρήνη, που προέρχονται από την πίστη. [...] Αυτή την απέραντη πασχαλινή ελπίδα ας ευχηθούμε εις εαυτούς και αλλήλους να μας χαρίσει ο Σταυρωθείς και Αναστάς Κύριος, η Κεφαλή της Εκκλησίας μας. Χριστός Ανέστη», καταλήγει.

Το Πασχάλιο Μήνυμα του Αρχιεπισκόπου:

ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΑΥΤΟΚΕΦΑΛΟΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΑΛΒΑΝΙΑΣ

ΠΑΣΧΑ 2019

+ Αναστάσιος

Αρχιεπίσκοπος Τιράνων, Δυρραχίου και πάσης Αλβανίας

Ελπίδα χωρίς όρια

Προς τον ευλαβή κλήρο και λαό,

Τέκνα εν Κυρίω προσφιλέστατα,

«Τῇ ἐλπίδι χαίροντες» ἀναβοῶμεν

Χριστός Ἀνέστη!

Απροσμέτρητη ελπίδα, αδελφοί μου, προσφέρει η Ανάσταση. Ελπίδα βασισμένη στη χαρμόσυνη είδηση ότι νικήθηκε ο αδυσώπητος εχθρός του ανθρώπου, ο θάνατος. Τον καταπάτησε ο Χριστός: «Ποῦ σου, θάνατε, τό κέντρον; Ποῦ σου, ἄδη, τό νῆκος; Ἄνέστη Χριστός, καί σὺ καταβέβλησαι.» αναφωνεῖ, ο Ἅγιος Ἰωάννης ο Χρυσόστομος και μαζί του ὅλη η Ορθόδοξη Εκκλησία «...Ἄνέστη Χριστός, καί ζωὴ πολιτεύεται.... Χριστὸς γὰρ ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν, ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων ἐγένετο· αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν».

Το γεγονός της Αναστάσεως του Χριστού καταυγάζει ὅλη την ανθρώπινη ζωὴ με ζωογόνο φως. Ἀκόμη και στις πιο δύσκολες συνθήκες μάς στηρίζει η αναστάσιμη εμπειρία: «ἵνα μὴ πεποιθότες ὦμεν ἐφ' ἑαυτοῖς, ἀλλ' ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ ἐγείροντι τοὺς νεκρούς.» (Β΄ Κορ. 1:9). Ο ανθρώπινος νους δεν χωράει το θαῦμα. Η καρδιά, ὅμως, διαισθάνεται την ἀλήθεια αὐτή και σκιρτά ψάλλοντας το Χριστός Ἀνέστη. Συγχρόνως η Ανάσταση δυναμώνει την ελπίδα ὅτι θα εξουδετερωθεῖ κάθε ἐνέργεια θανατηφόρα που συνθλίβει τη ζωὴ μας. Ενισχύει την ελπίδα ὅτι τελικά θα νικηθῶν ἡ ἀδικία, ὁ φθόνος, ἡ διαφθορά, τα σκοτεινά συμφέροντα που συμβαδίζουν συνήθως με το δόλιο ψέμα και την ἀδίστακτη ἀλαζονεία και θανατώνουν την εἰρήνη οδηγώντας την κοινωνία στην εξαθλίωση και στην παρακμή. Ὡς λυτρωτικὴ φωτοχυσία η ελπίδα διαχέεται ἰδιαίτερα κατὰ την υπέρλαμπρη εορτὴ του Πάσχα προς ὅλες τις κατευθύνσεις. Καταυγάζει την ὑπαρξὴ των πιστῶν, ἀγγίζει μυστικά και τις καλοπροαίρετες ψυχές που κινούνται στις παρυφές της πίστεως.

Η χριστιανικὴ ελπίδα δεν προέρχεται ἀπὸ ἀκαθόριστη αισιοδοξία, δεν σχετίζεται με ψευδαίσθηση ουτοπιστικὴ. Στηρίζεται στη βεβαιότητα ὅτι ὑπάρχει Θεός Παντοδύναμος, Δημιουργός του παντός και Προνοητής. Προσωπικός Θεός ἀγάπης, ὁ οποίος οὕτως ἠγάπησεν τὸν «κόσμον, ὥστε τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἔδωκεν, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχη ζωὴν αἰώνιον» (Ἰω. 3:16). Η αναστάσιμη ελπίδα δεν ἀναφέρεται σε κάποια ἀόριστη ἰδέα, ἀλλὰ εἶναι συνδεδεμένη με ἓνα Πρόσωπο, τον Θεάνθρωπο Ἰησοῦ Χριστό, ὁ οποίος ἐκουσίως υπέστη φρικτὰ βασανιστήρια, σταυρώθηκε νικώντας τον θάνατο. Η αναφώνηση

Χριστός Ανέστη δεν δηλώνει ότι ανέστη ο Θεός -η θεότητα δεν πεθαίνει- αλλά ανέστη ο Θεάνθρωπος Χριστός και συνανέστησε την ανθρώπινη φύση, την οποία προσέλαβε «εκ Πνεύματος Αγίου και Μαρίας της Παρθένου».

Ο Απόστολος Παύλος επεξηγεί: «η αλήθεια είναι πως ο Χριστός έχει αναστηθεί, κάνοντας την αρχή για την ανάσταση όλων των νεκρών. Γιατί όπως ο θάνατος ήρθε στον κόσμο από έναν άνθρωπο έτσι από έναν άνθρωπο ήρθε και η ανάσταση των νεκρών. Όπως πεθαίνουν όλοι εξαιτίας της συγγενείας με τον Αδάμ, έτσι, χάρις στη συγγένεια με τον Χριστό όλοι θα ξαναπάρουν ζωή». («Νυνὶ δὲ χριστὸς ἐγήγερται ἐκ νεκρῶν, ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων ἐγένετο. ἐπειδὴ γὰρ δι' ἀνθρώπου θάνατος, καὶ δι' ἀνθρώπου ἀνάστασις νεκρῶν. ὥσπερ γὰρ ἐν τῷ Ἀδὰμ πάντες ἀποθνήσκουσιν, οὕτως καὶ ἐν τῷ Χριστῷ πάντες ζωοποιηθήσονται») (Α΄ Κορ. 15: 20-22).

Με αυτή την χωρίς όρια ελπίδα προχωρεί η Εκκλησία ψάλλοντας τον αναστάσιμο παιάνα: «Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζῶν ἁρισάμενος». Με δοξαστική αγαλλίαση επαναλαμβάνει: «Εὐλογητὸς ὁ θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ κατὰ τὸ πολὺ αὐτοῦ ἔλεος ἀναγεννήσας ἡμᾶς εἰς ἐλπίδα ζωῆς δι' ἀναστάσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐκ νεκρῶν» (Α΄ Πέτρ. 1:3). Αυτή η ελπίδα ενισχύει τα μέλη της -όλους εμάς- στον καθημερινό μας αγώνα, για να αντέχουμε στις πολύμορφες θλίψεις, τις συκοφαντίες, τις αρρώστιες, τις αποτυχίες, την ανέχεια, τον βαθύ πόνο που προκαλεί η εκδημία των αγαπημένων μας προσώπων. Μάς στηρίζει επίσης και μας παρηγορεί η πασχαλινή ελπίδα ότι με τον φωτισμό του σταυρωθέντος και αναστάντος Χριστού θα ευρεθούν λυτρωτικές διαβάσεις στα ποικίλα πολιτικά, εκκλησιαστικά, προσωπικά και κοινωνικά αδιέξοδα, που μάς ταλαιπωρούν. Προχωρούμε λοιπόν «τῇ ἐλπίδι χαίροντες· τῇ θλίψει ὑπομένοντες· τῇ προσευχῇ προσκαρτεροῦντες· (Ρωμ. 12:12)».

Υπάρχουν, βεβαίως, συγκεκριμένες προϋποθέσεις για την ενεργοποίηση αυτής της ελπίδας. Πρώτη είναι η εμπιστοσύνη σε όσα έχει αποκαλύψει ο Χριστός, σε όσα σταθερά ευαγγελίζεται η Εκκλησία, τα οποία έχουν αιώνιο και οικουμενικό κύρος. Η πεποίθηση ότι στον αναστάντα Χριστό εδόθη «πάσα ἐξουσία ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπί γῆς» και ότι συνεπώς η ιστορία δεν διαμορφώνεται με τους σχεδιασμούς και τις ενέργειες των κατά καιρούς ισχυρών, αλλά τον τελευταίο λόγο τον έχει ο αιώνιος Θεός της δικαιοσύνης και της αγάπης. Ο Αναστάς Χριστός υποσχέθηκε τη συνεχή παρουσία Του στη ζωή μας: «ἰδοὺ ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος» (Ματθ. 28:20).

Με την αναστάσιμη ελπίδα συμπορεύονται η ειρήνη και η χαρά. «Ἡ εἰρήνη τοῦ θεοῦ ἡ ὑπερέχουσα πάντα νοῦν» (Φιλιπ. 4:7), όπως την καθόρισε ο Χριστός προ του

πάθους Του («εἰρήνην τὴν ἐμὴν δίδωμι ὑμῖν· οὐ καθὼς ὁ κόσμος δίδωσιν ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν» (Ιω. 14:27)). Ὅπως τὴν προσέφερε μετὰ τὴν Ανάστασή Του ὡς μόνιμο χαρακτηριστικὸ των μαθητῶν καὶ αποστόλων Του: «εἰρήνη ὑμῖν· καθὼς ἀπέσταλκέν με ὁ πατήρ, κἀγὼ πέμπω ὑμᾶς» (Ιω. 20:21).

Χριστὸς Ανέστη, ἀδελφοί μου! Ἀς συνοψίσουμε τὸν αναστάσιμο αὐτὸ χαιρετισμὸ μετὰ λόγια τοῦ Αποστόλου των ἐθνῶν: «Ὁ δὲ Θεὸς τῆς ἐλπίδος πληρῶσαι ὑμᾶς πάσης χαρᾶς καὶ εἰρήνης ἐν τῷ πιστεύειν, εἰς τὸ περισσεύειν ὑμᾶς ἐν τῇ ἐλπίδι ἐν δυνάμει πνεύματος ἁγίου» (Ρωμ. 15:13). Σε ελεύθερη ἀπόδοση: Εἴθε ὁ Θεὸς τῆς ἐλπίδας νὰ γεμίζει τὶς ψυχὲς ὅλων μας με ἀπέραντη χαρὰ καὶ εἰρήνη, ποὺ προέρχονται ἀπὸ τὴν πίστη. Ὅστε νὰ ἔχουμε ἀφθονὴ τὴν ἐλπίδα με τὴ δύναμη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ὅχι ἀπλῶς λίγη ἐλπίδα, ἀλλὰ ἐλπίδα ποὺ νὰ ξεχειλίζει καὶ νὰ περισσεύει, ὥστε νὰ μπορούμε νὰ τὴν προσφέρουμε καὶ στους ἄλλους. Καὶ ὅλα αὐτὰ θὰ συντελοῦνται ὄχι με τὶς δικές μας ικανότητες, ἀλλὰ με τὴν παρουσία καὶ τὴ χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Αὐτὴ τὴν ἀπέραντη πασχαλινὴ ἐλπίδα ἀς ευχηθούμε εἰς εαυτοὺς καὶ ἀλλήλους νὰ μας χαρίσει ὁ Σταυρωθεὶς καὶ Αναστάς Κύριος, ἡ Κεφαλὴ τῆς Εκκλησίας μας.

Χριστὸς Ανέστη!

Με ολόψυχη ἀγάπη ἐν Χριστῷ,

+ Αναστάσιος

Ἀρχιεπίσκοπος Τιράνων, Δυρραχίου καὶ πάσης Ἀλβανίας